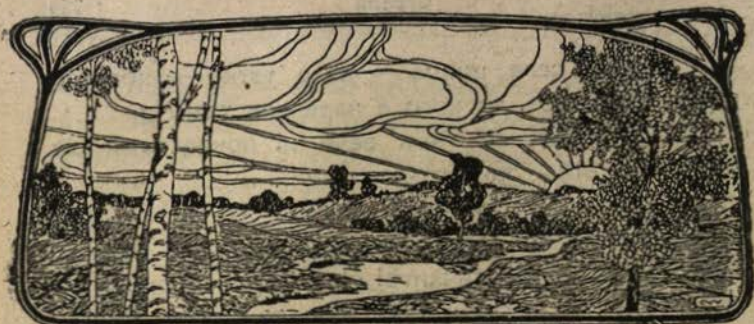

Какъ се освободихме

Първа победа отъ българитѣ

На 28 февруарий 1870 год. при българската малка църквица въ Цариградъ се трупа-ли много българи. Цѣлиятъ църковенъ дворъ билъ изпълненъ отъ търговци, еснафи, бозаджии, градинари, учители, писатели, печатари, свещеници и нѣколко владици. Всички гледали къмъ пжтната порта и очаквали нѣко-го. Хората говорили живо помежду си, запитвали се единъ другъ и по лицето имъ се четѣло, че очакватъ нѣщо добро. Въ тази минута се подаватъ на вратата нѣколко българи, които идѣли отъ ко-нака на великия везиръ. Начело на тия българи вървѣлъ Гаврилъ Кръстевичъ, веселъ и засмѣнъ. Като стигналъ на лично мѣсто всрѣдъ народа, Кръ-стевичъ бръкналъ въ пазвата си и извадилъ една много хубава и шарена хартия съ златни печати. Това било ферманъ отъ султана до българитѣ, че се освобождаватъ отъ грѣцкия патриархъ, че сж свободни да си наредятъ българска самостояйна църква и да си избератъ екзархъ.

Голѣма радостъ избухнала посрѣдъ събрания